

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 16. september 2013
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMANI
Sags nr.: 1304440
Dok nr.: 1294406

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 20. august 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 837 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 837:

"Ministeren bedes kommentere nedenstående henvendelse, herunder om ministeren vil tage initiativ til at ændre reglerne. "Min mand og jeg har forsøgt at få barn sammen i 4 år uden held. Vi får igennem lægen en henvisning til en fertilitetsklinik. Samtalen begynder fint, men pludselig tager den en uventet drejning. Min mand har adopteret min datter, som jeg har fra et tidligere forhold. Og dette er gjort, fordi hun ingen kontakt har til hendes biologiske far og for at sikre min datter, hvis det værst tænkelige skulle ske med mig. Dvs. at min mand og jeg ikke kan få hjælp til ufrivillig barnløshed! Jeg forstår simpelthen ikke denne regel/lov. Hvordan kan man lave sådan en regel, når det i virkeligheden ikke er min mands biologiske datter? Derudover syntes jeg, det er forkasteligt, at man ikke kan sikre sig, uden det skal have en konsekvens."

Svar:

Serviceniveauet for behandling med kunstig befrugtning i det offentlige sygehusvæsen tilsigter primært at afhjælpe barnløshed. Når parret har et fælles barn, eksempelvis ved at den ene partner har adopteret den anden partners barn, er parret ikke barnløst.

Det følger således af lov om kunstig befrugtning, at regionsrådene på deres sygehuse kun må yde behandling med kunstig befrugtning til enlige kvinder, der ikke har børn, og par, der ikke har fælles børn. En enlig kvinde eller et par, der har fået et barn ved kunstig befrugtning og som efter endt behandling fortsat har nedfrosne æg, kan dog inden for 5 år tilbydes ægløsning med henblik på at få flere børn, jf. § 1 a i lovbekendtgørelse nr. 923 af 4. september 2006 med senere ændringer.

Med reglerne og det fastsatte serviceniveau er det tilsigtet at foretage en nødvendig prioritering af ressourcerne i det offentlige sygehusvæsen. Det er min opfattelse, at der er tale om en rimelig balance mellem prioriteringen af et offentligt tilbud om behandling med kunstig befrugtning og prioriteringen af den traditionelle sygdomsbehandling i sygehusvæsenet. Der er ikke på nuværende tidspunkt planer om at udvide behandlingsniveauet i det offentlige sygehusvæsen til behandling med kunstig befrugtning til 2. barn.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Anna Skat Nielsen